

ragrapher, uden at det nogetsteds er anført, ere hævdede ved den tidligere Børnepligtslovgivning; i tidligere Tid brugte man nemlig ikke i Slutningen af Lovene at sætte, hvilke ældre Bestemmelser der ophævedes. Tillige er der foreslaaet, at der efter „Lov af 23de Marts 1851 med Undtagelse af § 3“ skal tilføies: „sidste Punktum“, da det kun er dette og ikke engang det hele Punktum, men kun den Deel deraf, som vedbliver at gjælde, der omtaler, hvem der ere berettigede til at oppebære Betaling for Forhryngscontracter, Noget, der ved forrige Behandling blev udstemt i Slutningen af § 6. Der er et Endringsforslag, og det et meget vigtigt Endringsforslag, som jeg beder om Forlæbelse for, at jeg har sprunget over; det er Forslaget Nr. 22 til § 33. Det vilde være mig meget kjært, om jeg med Hensyn til dette Endringsforslag kunde opnaae lidt Opmærksomhed. Det lyder saaledes: „Skippere, der have gjort 3 Togter, og Styrmænd, der have gjort 4 Togter, kunne ikke indkalbes uden som Befalingsmænd.“ Hvis dette Endringsforslag ikke kom til at staae i Loven, hvorledes vilde det saa gaae til? Der staaer i Loven om Søværnet, at Skippere med 1 Togt og Styrmænd med 2 Togter kun kunne udsendes som Befalingsmænd. Naar der nu i Børnepligtsloven slet ikke staaer omtalt Indkaldelse af Skippere og Styrmænd, saa følger deraf, at de falde sammen med den Togtclasse, hvortil de høre, og indkalbes alle Befarne med 1 og 2 Togter, maae Skippere og Styrmænd med 1 og 2 Togter komme med ind. Naar der nu imidlertid staaer i Loven om Søværnet, at de ikke kunne udsendes uden som Befalingsmænd, saa følger deraf atter, at Marineministeren — og jeg beklager, at den ærede Marineminister ikke er tilstede; thi dette Endringsforslag har ikke ringe Betydning netop for Marineministeren — er forpligtet til at uddanne dem Alle som Befalingsmænd, hvortil de i Almindelighed ikke strax egne sig. Vel er det klart, at Skippere og Styrmænd have mange Fortrin, der gjøre dem egnede til Befalingsmænd ombord paa Orlogsskibe, men de mangle ogsaa mange Ting; de kjende saaledes ikke Tjenesteforholdene ombord i Skibene, Kanonexercitsen osv.,

gjøre et Par Togter, paa hvilke de uddannes som Befalingsmænd. Saaledes vilde det altsaa blive uden Endringsforslaget, og det vilde ganske vist efter min Overbeviisning være det Rette; men da Anstuelserne have været deelte, har man maattet komme hinanden imøde, som det saa ofte er Tilfældet, og i denne Smødelommen har jeg deeltaget. Der staaer nu i Endringsforslaget, at Skippere, der have gjort 3 Togter, og Styrmænd, der have gjort 4 Togter, kunne ikke indkalbes uden som Befalingsmænd. Det vil altsaa sige, at, naar en Skipper har eet eller to Togter, indkalbes han ikke som Befalingsmand, men uden videre som alle de øvrige Befarne med sin Togtclasse og afgives til Marineministeren. Denne siger da: Jeg maa ikke udsende Dig uden som Befalingsmand, og jeg maa derfor øve Dig som Befalingsmand, og deraf følger, at Skippere og Styrmænd kunne komme til at gjøre et Par Togter, paa hvilke Marineministeren er nødt til at uddanne dem som Befalingsmænd. Hvis man havde sagt her i Loven, at Skippere, der have gjort eet Togt, og Styrmænd, der have gjort to Togter, indkalbes som Befalingsmænd, vil det let sees, at den Bestemmelse, der er optagen i Loven om Søværnet, vilde blive fuldstændig illusorisk; thi Marineministeren vil da kunne sige til Justitsministeren: Jeg har ikke Brug for Befalingsmænd, og altsaa ville de ikke være at indkalde; men nu skulde de, indtil de have henholdsvis 3 og 4 Togter, indkalbes af Justitsministeren med deres Togtclasse, og saa maa Marineministeren modtage dem. Det var netop for at henlede den ærede Marineministers Opmærksomhed herpaa, at jeg havde ønsket, at han havde været tilstede. Jeg kan ikke nægte, at det i det Hele taget noget forundrer mig, at den ærede Marineminister ikke er tilstede ved Behandlingen af en Lov, der i saa mange Henseender er af Bigtighed for Marinen. Den ærede Krigsminister, der jo ogsaa er fraværende, har derimod meddeelt Udvalget, hvad han har at sige til Forslagene, — og han er desuden for Deltagelsen upasselig. I § 58 har Udvalget foreslaaet indsat en Bestemmelse, der blev udstemt forrige Gang, idet man ønsker, at den fritagelse, som de nuværende Skippere og Styrmænd have, skal